

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (дата звернення : 21.11.2023 р.).

Ковальова Марія Олександрівна
Науковий керівник – канд. істор. наук, проф. Міносян А.С.
Державний біотехнологічний університет

ГЕНОЦИД ЯК ЗАПЕРЕЧЕННЯ ЦІНОСТІ ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ

Геноцид є найважчим і найжорстокішим порушенням прав людини та основних гуманітарних цінностей. Здійснення геноциду є виявом масового насильства та злочину проти людяності. Визнання геноциду часто пов'язане із запереченням цінності людського життя та намаганням систематично знищити конкретну групу людей через фізичне знищення, психологічну травму, чи інші методи.

Геноцид може мати різні мотивації, такі як етнічна, расова, релігійна або соціальна ненависть. В сучасному світі міжнародне право визнає геноцид як злочин проти міжнародного права, і винуватці таких злочинів можуть бути притягнуті до відповідальності перед міжнародними трибуналами.

Заперечення цінності людського життя, яке виявляється через геноцид, є прямим порушенням основних принципів гуманізму та дотримання прав людини. Міжнародна спільнота докладає зусилля для запобігання геноциду та притягнення винуватців до відповідальності з метою збереження і захисту життя та гідності кожної людини.

Є багато прикладів геноциду в історії такі як :

Геноцид вірмен— геноцид, організований і здійснений 1915 року (на думку деяких джерел, продовжувався до 1923 року на територіях, які були підконтрольні владі Османської імперії (зокрема, територія Західної Вірменії). Геноцид здійснювали шляхом фізичного знищення й депортації, включно з переміщенням цивільного населення. У 1915 році понад 1,5 мільйона вірмен були вбиті і піддані тортурам.

Голодомор в Україні 1921—1923 — масовий голод у південних областях України в 1921–1923 роках, спричинений посухами 1921–22, повоєнною розрухою, політикою продрозверстки та надмірним вивезенням хліба Радянською Росією за межі УСРР. На початку січня 1922 року кількість голодуючих сягнула 1 890 000 осіб, у березні — 3 250 000, в червні — 4 103 000. За доповіддю представника Комітету Нансена, акредитованого у Женеві, на півдні України взимку 1922 року голодували 8 000 000 селян.

Голодомор 1932—1933 років — другий акт геноциду українського народу, організований керівництвом ВКП(б) та урядом СРСР у 1932—1933 роках шляхом створення . Вбивство голодом відбувалося в Україні й на Кубані як до 1933 року, так і в 1933 році. Якщо протягом 1932 року голодом було замордовано сотні тисяч людей, то в 1933 році лік ішов на мільйони. Однак і в 1932, і в 1933 рр. в Україні й на Кубані, на відміну від інших регіонів СРСР, де

від голоду також загинуло чимало людей, голод був актом геноциду, оскільки він був навмисне спрямований проти української нації як такої. Судом визнана оцінка загибелі 3,941 млн у сільській місцевості на території Української СРР та Кубані, переважну більшість населення якої становили українці, та екпертно визнається 6,122 млн втрат ненародженими.

Голокост (1933–1945) був систематичним, спонсорованим державою переслідуванням і вбивством шести мільйонів європейських євреїв режимом нацистської Німеччини та його союзників і колабораціоністів. Епоха Голокосту почалася в січні 1933 року, коли до влади в Німеччині прийшли Адольф Гітлер і нацистська партія. Він закінчився в травні 1945 року.

Геноцид українців-У квітні 2022 року з'явилися моторошні знімки з деокупованих населених пунктів Київської області з ознаками геноциду.[21] 14 квітня 2022 року Верховна Рада України прийняла Постанову про Заяву ВРУ «Про вчинення РФ геноциду в Україні», визнавши дії, вчинені РФ під час останньої фази збройної агресії РФ проти України, яка розпочалася 24 лютого 2022 року, геноцидом українського народу. Вказується, що акти геноциду в діях Росії проявляються, зокрема, у вчиненні масових звірств в містах Буча, Бородянка, Гостомель, Ірпінь та інших.

27 квітня 2023 року ПАРЄ визнала депортацію та насильницьке переміщення українських дітей на територію Російської Федерації, як такими, що мають ознаки геноциду. І хоч західні партнери не хочуть визнавати дії росії -геноцидом - ми всі знаємо, що це він і є.

Мальцев Кирило Вікторович
Науковий керівник – канд. юрид. наук, доц. Ковач О.В.
Державний біотехнологічний університет

БІОМЕДИЧНІ ПРАВА ЛЮДИНИ В ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ: ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

В умовах глобалізації питання розвитку біомедицини і прав людини носять міжгалузевий характер дослідження. Глобалізація змінює суспільні взаємовідносини у світовому масштабі й впливає на розвиток науково-технічного прогресу. Науковці демонструють сучасні можливості трансплантології, репродуктивних технологій, генної інженерії тощо. Технологічний розвиток з одного боку – покращує життя людини, а з іншого – ставить на порядок денний широке коло загроз, що постають перед людиною, а саме встановлення меж технологічного втручання й питання правового забезпечення сучасних технологій. Швидкоплинність суспільних перетворень вимагає пошуку механізмів забезпечення сучасних результатів досліджень на національному й міжнародному рівнях.

Науково-теоретичною основою дослідження стали напрацювання таких українських учених-правознавців, які у своїх працях торкалися різнопланових